

PRAKSISOVERSIGT · FORBRUGERKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over Forbrugerklagenævnets afgørelser – retsvirkning, sagsomkostninger og efterlevelse

Retsvirkning, tvangsfuldbyrdelse, sagsomkostninger og forrentning i Forbrugerklagenævnets praksis

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 13 afgørelser · 2018–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt behandler retsvirkningen af en afgørelse fra Forbrugerklagenævnet: hvornår afgørelsen bliver bindende og kan tvangsfuldbyrdes, hvilke sagsomkostninger og gebyrer parterne pålægges, hvordan kravet forrentes, og hvad der sker, når den erhvervsdrivende ikke efterlever afgørelsen. Forbrugerklagenævnets afgørelser bliver bindende ved den erhvervsdrivendes passivitet – men kun for den erhvervsdrivende, idet forbrugeren altid kan gå videre til domstolene, der foretager fuld prøvelse. Oversigten kombinerer forbrugerklagelovens regler (§§ 27-38), omkostningsbekendtgørelsen og rentelovens forrentningsregler med Forbrugerklagenævnets egen praksis og den parallelle domstolspraksis fra Højesteret og landsretterne, herunder Højesterets dom i Sag 78/2017 om et bilkøb indbragt efter et forbrugerankenævns afgørelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En afgørelse fra Forbrugerklagenævnet bliver bindende og kan tvangsfuldbyrdes mod den erhvervsdrivende, hvis denne ikke inden 30 dage fra forkyndelsen skriftligt meddeler, at vedkommende ikke ønsker at være bundet (forbrugerklageloven §§ 32 og 34).
- 02** Retsvirkningen er asymmetrisk: kun den erhvervsdrivende bindes ved passivitet – forbrugeren kan altid indbringe sagen for domstolene (§ 35, stk. 1), og en anmodning om genoptagelse har opsættende virkning (§ 33).
- 03** Forbrugerklagenævnet pålægger som hovedregel den erhvervsdrivende at betale 6.000 kr. til Nævnenes Hus, når forbrugeren får medhold i mindst 25 % af det omtvistede krav (1.000 kr. ved forlig med mindst 50 % medhold).
- 04** Forbrugerklagenævnet tilkender kun erstatning efter almindelige obligations- og erstatningsretlige principper og kræver dokumenteret økonomisk tab, årsagssammenhæng, påregnelighed (adækvans) og overholdelse af tabsbegrænsningspligten.

- 05 Forbrugerklagenævnet forrenter forbrugerens krav fra det tidspunkt, klagen blev indgivet til Center for Klageløsning, idet klageindgivelsen sidestilles med påbegyndelse af retsforfølgning efter renteloven § 3, stk. 4.
- 06 Forbrugerklagenævnet tilbagebetaler klagegebyret på 400 kr. både når forbrugeren får medhold, og når sagen afvises formelt (uegnet til behandling eller uden for nævnets kompetence) – men ikke når forbrugeren taber realiteten.
- 07 Ingen af parterne betaler partsomkostninger til den anden ved selve nævnsbehandlingen, jf. omkostningsbekendtgørelsens § 28.
- 08 Erhvervsdrivende, der ikke efterlever en afgørelse, offentliggøres på Nævnenes Hus' liste »Firmatjek«, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan føre retssagen på forbrugerens vegne og dække forbrugerens omkostninger i en fri proces-lignende ordning (§§ 35-38).
- 09 Domstolene er ikke bundet af nævnets afgørelse; ved indbringelse foretages fuld prøvelse, og retten kan nå et andet resultat end nævnet, jf. Højesterets dom i Sag 78/2017.

§ 1 Lovgrundlaget og rammen om Forbrugerklagenævnets prøvelse

Forbrugerklagenævnet behandler klager fra forbrugere over erhvervsdrivende efter [forbrugerklageloven](#), der i 2015 gennemførte ATB-direktivet (direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistbilæggelse). Sagsbehandlingen er todelt: først en mediationsfase (Center for Klageløsning, i dag under Nævnenes Hus), dernæst egentlig nævnsbehandling, hvor nævnet efter [forbrugerklageloven § 26](#) sammensættes af en dommer som formand og et lige antal repræsentanter for forbruger- og erhvervsinteresser.

Nævnets prøvelse har en bestemt karakter, som er afgørende for retsvirkningen af afgørelsen:

- **Skriftlig, juridisk bedømmelse.** Afgørelsen træffes på skriftligt grundlag efter »en juridisk bedømmelse af sagens omstændigheder«, jf. [omkostningsbekendtgørelsens § 12](#). Afgørelser og forlig skal være skriftlige og begrundede, og et eventuelt mindretals stilling skal begrundes.
- **Ingen bevisførelse under strafansvar.** Der er ikke mulighed for at indkalde og afhøre parter eller vidner under strafansvar. Nævnet (sekretariatet) oplyser selv sagen og kan indhente sagkyndige erklæringer.
- **Afvisning af bevisuklare sager.** En sag kan afvises som uegnet til behandling, hvor parterne er uenige om fakta, der har afgørende betydning for udfaldet, eller som åbenbart grundløs. Forbrugerklagenævnet lægger her vægt på, om tvisten kan afgøres forsvarligt på skriftligt grundlag – er der behov for vidneførsel om afgørende, omtvistede fakta, hører sagen hjemme ved domstolene.

Nævnet anvender de almindelige formueretlige regler (købeloven, aftaleloven, de obligationsretlige grundsætninger mv.) og afgør, om forbrugerens krav er berettiget efter gældende ret. Adgangsfiltret – forbrugerbegrebet, beløbsgrænserne og afvisningsgrundene – behandles i den særskilte oversigt [forbrugerklagenævn-kompetence-afvisning](#), og de materielle mangelbeføjelser i [forbrugerklage-vare-tjenester](#). Denne oversigt angår, hvad der sker efter, at nævnet har truffet sin afgørelse: dens retsvirkning, omkostninger, forrentning og efterlevelse.

§ 2 Afgørelsens retsvirkning: bindende ved passivitet og grundlag for tvangsfuldbyrdelse

Retsvirkningen af en afgørelse, hvor forbrugeren har fået helt eller delvis medhold, følger en fast kæde i [forbrugerklagebogen §§ 31-34](#):

1. **Forkyndelse.** Afgørelsen forkyndes for den erhvervsdrivende, der samtidig oplyses om indholdet af §§ 32-34, jf. [§ 31](#).
2. **30-dages opt-out.** Vil den erhvervsdrivende ikke være bundet, skal vedkommende skriftligt meddele dette inden 30 dage fra forkyndelsen, jf. [§ 32](#):

»Ønsker den erhvervsdrivende ikke at være bundet af den afgørelse, som Forbrugerklagenævnet ... har truffet, skal den erhvervsdrivende skriftligt meddele dette til nævnet ... inden 30 dage fra forkyndelsen af afgørelsen.«

3. **Opsættende virkning ved genoptagelse.** En rettidig anmodning om genoptagelse har opsættende virkning, og fristen regnes herefter fra afslaget/afgørelsen i genoptagelsessagen, jf. [§ 33](#).
4. **Tvangsfuldbyrdelse.** Forholder den erhvervsdrivende sig passiv, kan afgørelsen tvangsfuldbyrdes, jf. [§ 34](#), stk. 1:

»Forbrugerklagenævnets ... afgørelse i klagesagen kan tvangsfuldbyrdes i forhold til den erhvervsdrivende efter udløbet af fristerne i §§ 32 og 33, medmindre den erhvervsdrivende forinden har givet skriftlig meddelelse ... om, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen.«

Anmodningen til fogedretten skal vedlægges afgørelsen og en erklæring fra nævnet om, at den erhvervsdrivende ikke har frameldt sig, jf. [§ 34](#), stk. 2. Afgørelsen er dermed et selvstændigt tvangsfuldbyrdesgrundlag – der kræves ikke dom.

Asymmetrien er central: Bindingsvirkningen rammer kun den erhvervsdrivende. Forbrugeren kan efter [§ 35](#), stk. 1 altid indbringe sagen for domstolene, uanset udfaldet. Ved **ændringslov af 28. maj 2025 (lovforslag L 147, folketingsåret 2024-25)**, i kraft 1. juli 2025, indførtes en ny [§ 33 a](#), der giver forbrugeren en symmetrisk frist på 30 dage til at anmode om genoptagelse – en kodificering, der endnu ikke er konsolideret ind i lovteksten.

For tvangsfuldbyrdesens vedkommende gælder de almindelige fuldbyrdesprincipper. Højesteret illustrerede skarphe den af fuldbyrdesfrister i [BS-32954/2023-HJR](#), hvor en byretsdom kunne fuldbyrdes, selv om den var anket af kreditor, fordi debitor ikke selv havde anket inden fuldbyrdesfristens udløb:

»Det følger af retsplejelovens § 480, stk. 1, at domme kan fuldbyrdes, når fuldbyrdesfristen er udløbet, medmindre dommen forinden er anket ... den domfældte, der vil være sikker på at afbryde fuldbyrdesfristen, må iværksætte selvstændig anke inden fuldbyrdesfristens udløb.«

Parallelt hertil er det ved Forbrugerklagenævnet den erhvervsdrivendes aktive, rettidige framelding ([§ 32](#)) – ikke passivitet – der afværger fuldbyrdelse.

[Forbrugerklageloven § 34, stk. 1](#)[Forbrugerklageloven § 35, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 480, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Tvangsfuldbyrdelse af byretsdom trods delvis anke og efterfølgende kontraanke	20.12.2023
	Højesteret · Sælgers tilbagebetalingspligt ved ophævelse af bilkøb: Omfatter købesummen finansieringsomkostninger i et trepartsforhold?	16.02.2018

Sagsomkostninger: 6.000 kr. til den tabende erhvervsdrivende og 25 %-grænsen

Taber den erhvervsdrivende sagen, skal vedkommende betale et gebyr til dækning af nævnets udgifter, jf. [forbrugerklageloven § 28, stk. 1](#). Beløbet er fastsat i [omkostningsbekendtgørelsens § 27](#):

»En erhvervsdrivende skal betale et gebyr på 6.000 kr. til Nævnenes Hus ... hvis forbrugeren får medhold i sin klage ... [og] et gebyr på 1.000 kr. ... hvis klagen forliges i det væsentligste til forbrugeren fordel.«

Det centrale, Forbrugerklagenævnet lægger vægt på ved omkostningspålægget, er **medholdsgraden**. Det fremgår af forarbejderne til § 28, at nævnet har fastlagt en fast praksis:

»Forbrugerklagenævnet har fastlagt en praksis, hvorefter der som hovedregel pålægges omkostninger, hvis forbrugeren får medhold i mindst 25 procent af det omtvistede krav, mens forbrugeren ved forlig skal have fået medhold i mindst 50 procent af det fremsatte krav.«

Forarbejderne illustrerer grænsen med konkrete eksempler: Får forbrugeren medhold i at hæve købet af en mangelfuld vare, er det medhold på alle punkter, og den erhvervsdrivende pålægges gebyret. Får en forbruger, der har krævet hele købet hævet på en knallert til 20.000 kr., derimod kun et lille afslag for en fejl ved blinklyset, er der alene tale om begrænset medhold, og den erhvervsdrivende skal ikke betale. Gebyret tilfalder Nævnenes Hus (staten) – det er ikke en partsomkostning. Tværtimod fastslår [omkostningsbekendtgørelsens § 28](#), at »ingen af parterne betaler omkostninger ved nævnsbehandlingen til den anden part«. Forbrugerklagenævnet tilkender altså ikke den vindende forbruger advokatomkostninger; til gengæld er klagen næsten gratis. Nævnenes Hus kan i særlige tilfælde undlade at opkræve gebyret.

Denne fordelingslogik – omkostninger følger den, der i det væsentlige vinder – svarer til domstolenes omkostningsprincip ved delvis medhold. I [BS-47905/2020-HJR](#) ophævede Højesteret omkostningerne, fordi sagsøgeren kun fik dom for 68.980 kr. ud af en oprindelig påstand på 145.653 kr.:

»Begge parter må derfor anses for at have vundet for en del og tabt for en del af sagen, jf. retsplejelovens § 313, stk. 1.«

LOV

[Bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnenes Hus samt Forbrugerklagenævnet § 27](#)[Bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnenes Hus samt Forbrugerklagenævnet § 28](#)[Forbrugerklageloven § 28, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 313, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om sagsomkostninger efter bekræftende genmæle og væsentlig påstandsnedsettelse	14.02.2023

Klagegebyret på 400 kr.: tilbagebetaling ved medhold og ved formel afvisning

Forbrugeren betaler et klagegebyr for nævnens behandlingen, jf. [forbrugerklageloven § 27, stk. 1](#). Beløbet er i [omkostningsbekendtgørelsens § 26](#) fastsat til 400 kr. Gebyret tilbagebetales i fire situationer, jf. [§ 27, stk. 2](#):

1. forbrugeren får medhold i klagen,
2. sagen forliges (i det væsentligste til forbrugers fordel),
3. sagen afvises som uegnet til behandling, eller
4. sagen afvises, fordi den ikke er omfattet af nævnets kompetence.

Forbrugerklagenævnet accepterer altså tilbagebetaling både ved **materielt medhold** og ved **formel afvisning** – det afgørende negative kriterium er, om forbrugeren har tabt selve realiteten. Det er denne sontring, nævnet lægger vægt på: en forbruger, hvis sag afvises som uden for nævnets kompetence, får sit gebyr igen (illustreret i emnets nævnsspraksis ved **Forbrugerklagenævnets afgørelse 18-08492** og **23-10916**), mens en forbruger, der får sin sag prøvet og taber, ikke får gebyret tilbage. Forbrugerklagenævnet afviser derimod tilbagebetaling, hvor forbrugeren alene opnår begrænset medhold under 25 %-grænsen, idet dette i nævnets praksis ikke regnes som »medhold«.

Ved **ændringslov af 28. maj 2025 (L 147, folketingsåret 2024-25)**, i kraft 1. juli 2025, blev der i § 27, stk. 1, indsat et nyt 2. pkt., hvorefter klagen afvises, hvis gebyret ikke betales inden for en fastsat frist – en kodificering af nævnets hidtidige administrative praksis. Ændringen er endnu ikke konsolideret i lovteksten.

LOV

[Bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnens Hus samt Forbrugerklagenævnet § 26](#)

[Forbrugerklageloven § 27, stk. 2](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Afvisning af klage over møbelkøb grundet overskridelse af beløbsgrænsen på 100.000 kr.	26.03.2024
	Forbrugerklagenævnet · Stadfæstelse af indskærpelse vedrørende ulovlig formidling af hunde	09.07.2019

§ 5 Hvad Forbrugerklagenævnet lægger vægt på ved erstatning: tab, kausalitet, påregnelighed og tabsbegrænsning

Når Forbrugerklagenævnet tilkender forbrugeren et beløb ud over tilbagebetaling af købesummen, sker det på almindelige obligations- og erstatningsretlige principper. Forbrugerklagenævnet kræver, at forbrugeren godtgør:

- et **økonomisk tab** (ikke blot ulempe eller ærgrelse),
- **årsagssammenhæng** mellem den erhvervsdrivendes mangel/misligholdelse og tabet,
- at tabet var **påregneligt (adækvat)**, og
- at forbrugeren har overholdt sin **tabsbegrænsningspligt**.

Dette mønster fremgår af nævnets forrentnings- og erstatningssager, herunder emnets nævnsspraksis **Forbrugerklagenævnets afgørelse 20-04304** og **20-04615**, hvor nævnet tilkendte erstatning på erstatningsretligt grundlag og forrentede kravet fra klagens indgivelse. Kravene svarer til dem, domstolene stiller. Højesteret afgrænsede netop ansvaret ved hjælp af **påregnelighed/adækvans** i [BS-20331/2022-HJR-](#), hvor erstatningen blev begrænset, fordi en del af tabet lå uden for det påregnelige, og lagde ved kausalitetsvurderingen vægt på den nære tidsmæssige sammenhæng mellem den ansvarspådragende handling og tabet.

For selve tabsopgørelsen viser [BS-36449/2025-HJR](#), at de almindelige obligationsretlige principper også tillader en abstrakt tabsopgørelse:

»Højesteret fastslog, at de almindelige obligationsretlige principper finder anvendelse ... Herefter er det ikke en betingelse for at kræve erstatning, at der foretages dækningssalg eller dækningskøb.«

Men erstatning forudsætter, at tabet godtgøres – i den sag ved en skønserklæring over markedsværdien. Tilsvarende afviser Forbrugerklagenævnet erstatningsposter, der ikke er dokumenteret, ikke er en påregnelig følge af manglen, eller som forbrugeren kunne have undgået ved rimelige skridt.

LOV	Renteloven § 3, stk. 4	
PRAKSIS	Højesteret · Erstatning ved misligholdt ejendomshandel uden dækningssalg: Opgørelse af abstrakt prisdifference	09.02.2026
	Højesteret · Bech-Bruun I/S erstatningsansvarlig for rådgivning i forbindelse med svindel med udbytteskat (cum/ex)	20.11.2023
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil	08.02.2021
	Forbrugerklagenævnet · Den erhvervsdrivende havde taget et gyldigt formidlerforbehold En forbruger havde	21.12.2020

§ 6 Forrentning fra klagens indgivelse til Center for Klageløsning

Forbrugerklagenævnet forrenter forbrugers krav, og udgangspunktet er, at renten løber fra det tidspunkt, **klagen blev indgivet til Center for Klageløsning** (mediationsfasen, i dag under Nævnenes Hus). Det hviler på [renteloven § 3, stk. 4](#):

»Uanset stk. 2 og 3 skal der senest betales rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.«

Indgivelse af klagen til klagesystemet sidestilles i nævnets praksis med påbegyndelse af retsforfølgning, og renten løber derfor fra klagedatoen. Rentesatsen er referencesatsen med et tillæg på 8 pct., jf. [renteloven § 5, stk. 1](#), og for krav uden for formuerettens område følger samme starttidspunkt af [renteloven § 8, stk. 1](#). Dette mønster ses i emnets nævnspraksis **Forbrugerklagenævnets afgørelse 20-04304** og **20-04615**.

Domstolene anvender samme mekanisme. I [BS-45332/2019-HJR](#) regnede Højesteret forrentningen af et tilbagebetalingskrav fra det tidspunkt, hvor »retsforfølgning som nævnt i rentelovens § 3, stk. 4« blev påbegyndt (her ankestævningens indgivelse). Tilsvarende blev tilbagebetaling af en betalt omkostningsafgørelse i [BS-6940/2024-HJR](#) forrentet med procesrente fra ankestævningens indlevering, og i [BS-2871/2024-OLR](#) blev tilbagebetaling af tidligere betalte sagsomkostninger forrentet efter [renteloven § 3, stk. 4 og 5](#).

Forrentningen kan dog standses, hvis kreditor (forbrugeren) selv kommer i **fordringshavermora**. Men et ufuldstændigt forligstilbud er ikke nok. I Højesterets dom [Sag 78/2017](#) – der angik et bilkøb indbragt efter Ankenævnet for Bilers afgørelse – havde sælgeren tilbudt at opfylde ankenævnets afgørelse, men tilbuddet omfattede ikke renter af købesummen og byggede på et for stort nytteværdifradrag:

»Jesper Petersen havde derfor ikke pligt til at tilbagelevere bilen mod at modtage den betaling, der fulgte af Bilhuset Laursens tilbud ... og han har derfor krav på renter af købesummen også efter denne dato.«

Køber fik dermed procesrente af købesummen efter [renteloven § 3, stk. 2](#) i hele perioden, fordi det ufuldstændige tilbud ikke bragte ham i fordringshaveremora.

LOV	Renteloven § 3, stk. 2, 4	Renteloven § 5, stk. 1	Renteloven § 8, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev 27.08.2024 Højesteret · Afskedigelse af fysioterapeut efter barselsorlov var ikke i strid med ligebehandlingsloven 31.08.2020 Højesteret · Sælgers tilbagebetalingspligt ved ophævelse af bilkøb: Omfatter købesummen finansieringsomkostninger i et trepartsforhold? 16.02.2018 Landsretten · Landsretten ophæver midlertidigt forbud mod lægemidlet Fingolimod på grund af Novartis' passivitet 28.05.2024 Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil 08.02.2021 Forbrugerklagenævnet · Den erhvervsdrivende havde taget et gyldigt formidlerforbehold En forbruger havde 21.12.2020		

Når den erhvervsdrivende ikke efterlever: Firmatjek, fri proces-dækning og inddrivelse

§ 7

Efterlever den erhvervsdrivende ikke afgørelsen – typisk fordi vedkommende har frameldt sig efter § 32, eller blot forholder sig passiv trods bindingsvirkning – træder tre efterlevelsmechanismer i kraft:

1. Offentliggørelse (Firmatjek). Nævnenes Hus offentliggør en liste over erhvervsdrivende, der ikke efterlever afgørelser, jf. [omkostningsbekendtgørelsens § 24](#) (hjemlet i [forbrugerklageloven § 40](#)):

»Nævnenes Hus offentliggør elektronisk en liste kaldet Firmatjek over erhvervsdrivende, der ikke efterlever Forbrugerklagenævnets afgørelser.«

Offentliggørelse kan ske, når afgørelsen ikke er efterlevet inden 30-dages-fristen i bekendtgørelsens § 12, og den erhvervsdrivende derefter har fået et udtrykkeligt 14-dages varsel. Er sagen indbragt for retten, kan offentliggørelse ikke ske, før der foreligger endelig afgørelse, og oplysningerne må højst stå på listen i ét år.

2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører sagen og dækker omkostningerne. Efter [forbrugerklageloven § 35, stk. 2](#) kan styrelsen på forbrugerens anmodning indbringe sagen for domstolene på forbrugerens vegne, hvis afgørelsen ikke efterleves. Desuden kan forbrugeren få omkostningsdækning i en fri proces-lignende ordning, jf. [forbrugerklageloven § 36](#), hvor retsplejelovens §§ 331-335 om fri proces finder tilsvarende anvendelse, samt godtgørelse for forsikringsoverskydende omkostninger (§ 37) og for udgifter ved tvangsfuldbyrdelse (§ 38). Ansøgningsproceduren er fastlagt i [omkostningsbekendtgørelsens § 18](#). Dækningen kan opnås uafhængigt af forbrugerens indtægt, men er subsidieret i forhold til en retshjælpsforsikring.

3. Inddrivelse af gebyrer via gældsinddrivelsesloven. Gebyrkrav fra klagenævn inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden (Gældsstyrelsen) efter [gældsinddrivelsesloven § 1, stk. 1](#), jf. § 3, stk. 1. Højesteret fastslog dette for et offentligt nævn i [Sag 21/2019](#):

»Det offentlige krav på sagsomkostninger ... må således fortsat anses for omfattet af gældsinddrivelsesloven, og sådanne krav skal derfor inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, der udøver kreditorbeføjelserne ...«

Højesteret nåede samme resultat for et privat forbrugerankenævns gebyrer i **UfR 2023.1967 H** (kendelse af 8. februar 2023, sag 32/2022, Ankenævnet for Biler). Dette er nu kodificeret i en ny § 39 a i forbrugerklageloven, indsat ved **ændringslov af 28. maj 2025 (L 147, folketingsåret 2024-25)** med ikrafttræden 1. juli 2025.

LOV

Bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnenes Hus samt Forbrugerklagenævnet § 18

Bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnenes Hus samt Forbrugerklagenævnet § 24

Forbrugerklageloven § 35, stk. 2

Forbrugerklageloven § 36

Forbrugerklageloven § 37

Forbrugerklageloven § 38

Forbrugerklageloven § 40

Gældsinddrivelsesloven § 1, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Advokatnævnets krav på sagsomkostninger skal inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden

13.11.2019

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis: nævnet binder ikke domstolene

Selv om en afgørelse fra Forbrugerklagenævnet kan tvangsfuldbyrdes, er den ikke bindende for domstolene. Når en part efter [forbrugerklageloven § 35, stk. 1](#) indbringer sagen, foretager retten **fuld prøvelse** og kan nå et andet resultat end nævnet.

Det ses tydeligt i [Sag 78/2017](#). Et bilkøb var indbragt for Ankenævnet for Biler; sagen endte for Højesteret, der prøvede de købe- og kreditretlige spørgsmål frit. Ved ophævelse skal sælger efter [købeloven § 57](#) kun tilbagelevere, hvad sælger »har modtaget i betaling«, og finansieringsomkostninger betalt til tredjemand (finansieringsselskabet) er ikke omfattet:

»Højesteret tiltræder, at de finansieringsomkostninger, som Jesper Petersen har betalt til Santander Consumer Bank, ikke kan anses for omfattet af det, som Bilhuset Laursen 'har modtaget i betaling' ...«

Højesteret fastslog samtidig, at [kreditaftaleloven § 33](#) ikke udvider sælgerens hæftelse – bestemmelsen regulerer kun forbrugerens krav mod kreditor, ikke mod sælger. Dette emne uddybes i oversigten [kreditaftaler](#). Pointen i nærværende sammenhæng er, at retten korrigerede grundlaget i forhold til ankenævnets afgørelse (bl.a. nævnets nytteværdifradrag) og selvstændigt fastsatte tilbagebetaling, erstatning og forrentning.

Domstolsprøvelsen er dog ikke en automatisk opsættende mekanisme for den erhvervsdrivende: framelder vedkommende sig ikke rettidigt efter § 32, kan afgørelsen fuldbyrdes, og en efterfølgende retssag ændrer ikke dette, jf. parallelt [BS-32954/2023-HJR](#) om, at fuldbyrdelse kun afværges ved rettidig, selvstændig appel. Omvendt kan offentliggørelse på Firmatjek-listen ikke ske, så længe en retssag verserer, jf. omkostningsbekendtgørelsens § 24.

Samlet set er nævnsafgørelsen et hurtigt, billigt og fuldbyrdbart retsgrundlag, men det endelige ord ligger hos domstolene, hvis en part vælger at gå videre.

LOV

Forbrugerklageloven § 35, stk. 1

Kreditaftaleloven § 33, stk. 3

Købeloven § 57

Retsplejeloven § 480, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Tvangsfuldbyrdelse af byretsdom trods delvis anke og efterfølgende kontraanke

20.12.2023

Højesteret · Sælgers tilbagebetalingspligt ved ophævelse af bilkøb: Omfatter købesummen finansieringsomkostninger i et trepartsforhold?

16.02.2018

§ 9 Sammenfatning: nævnets afgørelse som hurtigt, men ikke endeligt retsgrundlag

Forbrugerklagenævnets afgørelser hviler på en bevidst balance mellem hurtighed og retssikkerhed:

- **Retsvirkning.** Afgørelsen bliver bindende og kan tvangsfuldbyrdes mod den erhvervsdrivende, medmindre vedkommende inden 30 dage fra forkyndelsen aktivt framelder sig (forbrugerklage_loven §§ 32 og 34). Forbrugeren er aldrig bundet og kan altid gå til domstolene (§ 35, stk. 1).
- **Omkostninger.** Den tabende erhvervsdrivende betaler 6.000 kr. (1.000 kr. ved forlig) til Nævnenes Hus, når forbrugeren får medhold i mindst 25 % af kravet. Ingen part betaler partsomkostninger til den anden. Forbrugers klagegebyr på 400 kr. tilbagebetales ved medhold, forlig og formel afvisning.
- **Erstatning og forrentning.** Nævnet tilkender kun erstatning ved dokumenteret tab, kausalitet, påregnelighed og overholdt tabsbegrænsningspligt, og forrenter fra klagens indgivelse til Center for Klagekløsnng, jf. renteloven § 3, stk. 4.
- **Efterlevelse.** Manglende efterlevelse mødes med offentliggørelse på Firmatjek-listen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens førelse af retssagen på forbrugers vegne med omkostningsdækning, og obligatorisk inddrivelse af gebyrkrav via gældsinddrivelsesloven.
- **Domstolsprøvelse.** Indbringes sagen, prøver retten den frit og kan korrigere nævnet, som det skete i Sag 78/2017.

For afgrænsningen til adgangsfilteret (forbrugerbegreb og beløbsgrænse) henvises til [forbrugerklagenævn-kompetence-afvisning](#), for mangelbeføjelserne til [forbrugerklage-vare-tjenester](#) og for de kreditretlige spørgsmål til [kreditaftaler](#).

LOV

[Forbrugerklage_loven § 32](#)[Forbrugerklage_loven § 34, stk. 1](#)[Forbrugerklage_loven § 35, stk. 1](#)[Renteloven § 3, stk. 4](#)

PRAKSIS

Højesteret · Sælgers tilbagebetalingspligt ved ophævelse af bilkøb: Omfatter købesummen finansieringsomkostninger i et trepartsforhold?

16.02.2018

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Forbrugerklage_loven § 27	stk. 2	Forbrugerklage_loven § 28	stk. 1
Forbrugerklage_loven § 32		Forbrugerklage_loven § 34	stk. 1
Renteloven § 3	stk. 4	Renteloven § 5	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

13 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

8

09.02.2026	Erstatning ved misligholdt ejendomshandel uden dækningssalg: Opgørelse af abstrakt prisdifference	36449-2025
------------	---	------------

27.08.2024	Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	bs-6940-2024-hjr
20.12.2023	Tvangsfuldbyrdelse af byretsdom trods delvis anke og efterfølgende kontraanke	bs-32954-2023-hjr
20.11.2023	Bech-Bruun I/S erstatningsansvarlig for rådgivning i forbindelse med svindel med udbytteskat (cum/ex)	bs-20331-2022-hjr
14.02.2023	Højesterets afgørelse om sagsomkostninger efter bekræftende genmæle og væsentlig påstandsnedsættelse	bs-47905-2020-hjr
31.08.2020	Afskedigelse af fysioterapeut efter barselsorlov var ikke i strid med ligebehandlingsloven	bs-45332-2019-hjr
13.11.2019	Advokatnævnets krav på sagsomkostninger skal inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden	21-2019
16.02.2018	Sælgers tilbagebetalingspligt ved ophævelse af bilkøb: Omfatter købesummen finansieringsomkostninger i et trepartsforhold?	78-2017
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		1
28.05.2024	Landsretten ophæver midlertidigt forbud mod lægemidlet Fingolimod på grund af Novartis' passivitet	5646-6752
FORBRUGERKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		4
26.03.2024	Afvisning af klage over møbelkøb grundet overskridelse af beløbsgrænsen på 100.000 kr.	23/10916
08.02.2021	Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil	20/04615
21.12.2020	Den erhvervsdrivende havde taget et gyldigt formidlerforbehold En forbruger havde	20/04304
09.07.2019	Stadfæstelse af indskærpelse vedrørende ulovlig formidling af hunde	18/08492